

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 20 Iulie st. v.

În Ungaria s'a petrecut în zilele acestea o bucată de „Culturkampf“. Mai exact poate ar fi, dacă am scrie, că se petrece, deoarece-acele „Culturkampf“-ului încă nu s'nt încheiate.

De ce poate fi vorba?

Eată pe scurt de ce:

Primatele-principe al Ungariei, cardinalul Simor, a venit în conflict cu ministrul unguresc de culte și instrucțiune publică, dl Trefort, sau, în general dis, cu guvernul unguresc.

Conflictul fu provocat printr'o cesiune de competență. Rudolf Bartal, prefect de studii din Strigoni, a ordinat guvernului a voit să se ingereze la examenele ce aveau a se ține la încheierea anului în seminarul episcopesc din Tirnavia. Corpul profesorilor însă, în conferența, care a premers examenelor, a declarat, că institutul nu este al statului, ci episcopesc. Din care cauză oficial nu poate funcționa la examene nici un reprezentant al guvernului. Aceasta i-s'a făcut cunoscut inspectorului de studii. Acesta însă la rândul său a declarat, că are ordin dela guvern și trebuie să se ingereze la examene. Corpul profesorilor n'a luat în considerațiune declarațiunea inspectorului și a protestat contra ingerenței. Examenele s'au amânat și ambe părțile au cerut instrucțiuni pe cale telegrafică. Bartal a primit ordin dela guvern să participe la examene, să pună examinațiilor întrebări, să se ingereze la stabilirea calculilor și să subscire testimoniiile. De altă parte direcțiunea institutului a primit ordin dela primatatele, să nu permită nimănui vre-o ingerență la examene. Inspectorul a participat și s'a ingerat. Casul, — scrie „Pesti Hirlyap“ — a produs senzațiune.

Înainte de toate trebuie să ne mirăm de un lucru. Un ministru ultramontan să vină în conflict cu un prelat ultramontan, într'un stat, unde ultramontanismul predomnesce. Este enigmatic lucrul acesta și totuși așa este.

Nu este treaba noastră să resolvă-m, că cine are drept. A rezolva așa ceva, este în Ungaria, sub gover-

nul actual, o muncă foarte nemulțumitoare. În ziua de astăzi, în Ungaria, dreptul este numai în partea guvernului și a acelor ce se bucură de favorul lui. Ar fi dar' cu totul de prisos bătaia de cap, că în diferența dintre guvern și primatatele-principe, pe a cui parte este dreptatea. Guvernul decide în privința aceasta așa după-cum voese, fiindcă guvernul întocmesce totdeauna astfel lucrurile, ca „dreptatea“ să fie pe partea lui.

Fie însă cum va fi, o luptă de cultură, cum isbucise mai anii trecuți între Vatican și guvernul prusian, în Ungaria n'are să se încingă. Factorii, care stau ca adversari față în față, garantează prin inferioritatea lor, că în Ungaria n'are să se desvoalte o luptă în dimensiuni, cum era lupta dintre Vatican și Berlin.

Cu toate acestea este simptomatic, că un astfel de conflict în Ungaria poate avè loc.

Ori-ce om, care cugetă mai serios asupra lucrurilor, își poate pune întrebarea: Cum se poate, ca elemente atât de omogene, într'o țeară *per excellentiam* ultramontană, să poată veni în conflict așa de aprig unul cu altul?

Cardinalul Simor reprezintă clerul bisericii apusene, din Ungaria, guvernul reprezintă direcțiunea șovinistică, prin care se susține la putere. Dacă comparăm între acestea două, la toată întemplantarea statornicia cea mai probabilă este pe partea celui dintâiu. Într'o luptă perdită guvernul, după calculi omenesci constituționali, ar trebui să se retragă; până când cardinalul și cu clerul, care stă la spatele lui, s'nt inamovibili și au să rămână acolo, unde s'nt, pentru ori-și-care eventualitate.

Clerul înalt apusean din Ungaria totdeauna a avut un miros ager și totdeauna a știut întoarce mantaua cătră vânt. Nu cumva miroasă și acum ceva nepriincios pentru guvernul actual? Nu cumva tocmai din cauza aceasta îi aruncă bețe în spițele roatelor, ca să se impedeze carul și să nu poată progresa așa după-cum voese?

Ori-cum ar fi, este bine, ca să luăm notiță despre asemenea eveni-

mente și să le ținem în evidență. Căci și dacă prelații noștri români s'nt mai blânzi și nu iau o astfel de pozițiune față cu guvernul unguresc în cesiuni, care ne ating mai de aproape pe noi, nu vor fi surprinși ei și nu vom fi surprinși noi Români de evenimentele ce se pot desfășura din situațiuni, ca cea dintre ministru și cardinal, ceea-ce de-altmintearea este un mare avantaju pentru ori-ce om politic, în împregiurări cum s'nt ale noastre.

Dar' să nu prejudecăm. Să așteptăm rezultatul final al luptei dintre guvern și primatatele și atunci să ne facem judecata ulterioară asupra cauzei, care a provocat lupta dintre guvernul unguresc și primatatele-principe. Atunci vom înțelege și mai bine, decât astăzi, ce valoare au autonomiile bisericesci, garantate prin legile votate de parlamentul unguresc și sancționate de coroana regatului unguresc.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 20 Iulie st. v.

„Politische Korrespondenz“ primesce din Sofia, despre situația din Bulgaria și despre poziția prințului Ferdinand de Coburg, nise împărțări, după care scirile privitoare la încordarea dintre prințul și ministrul-președinte Stambuloff nu ar fi altceva, decât nise manevre rău înscenate. Se asigură, că Stambuloff ține cu credință la prințul Ferdinand, stă și cade cu el dimpreună. Poziția prințului Ferdinand e excelentă. El stă foarte aproape de popor și de armată; de cea din urmă poate mai aproape, decât predecesorul său Alexandru, care numai după victoriile dela Slivnița și Pirot a devenit erou național, în vreme-ce mai înainte a vătămât de multe-ori pe oficerii indigeni prin aceea, că preferea pe oficerii rusesci față cu aceștia. Bulgarii nu au așteptat dela regimul prințului Ferdinand nimic de ce nu s'ar fi ținut acesta, adevă liniște și pace. În general bunăstarea țerii a crescut în mod considerabil și va crește și mai mult în urma excelentei recolte din estan.

„Agenzia Stefani“ publică un resumat complet al celor două note, pe care dl Crispi le-a adresat cabinetelor străine la 25 Iulie n. Nota dintâiu, care admite pe un moment hipotese

guvernului francez, că capitulațiunile din Massauah există încă, dovedese prin exemple, ca Bosnia și Ertegovina, Cyprul, Bulgaria, Egiptul, Turcia și Tunis, că din acelea nu ar urma îndatorirea Italiei, de a nu supune pe suverani străini, fără consentimentul guvernelor, cu o dare municipală. Capitulațiunile însă nu există în Massauah, nu au existat nici pe timpul ocupării din partea Turciei ori a Egiptului, și au încetat la toată întemplantarea, de când Italia a ocupat Massauah și a introdus acolo o administrație ce ofere toate garanțele ordinii și ale imparțialității.

A doua notă arată, că situația juridică din Massauah e tocmai aceeași, ca și în celelalte puncte ale țărmului otic al Africeii, care nu a format cas de ceartă ca Tadjgura și Zecla. Nota dovedese mai departe, că nu este Turcia aceea, de unde vin reclamațiunile; aceste reclamațiuni vin, ca întotdeauna, dela Francia, căreia — s'ar pute crede — progresele pacifice ale Italiei se par ca și o micșorare a propriei sale puteri, ca-și-când continentul african nu ar oferi un teren extins pentru activitatea legitimă și pentru ambiția civilizatorică a tuturor puterilor. Nota sfârșese astfel: „Ocupațiunea Massauah-ei, prin împregiurările, între care s'a executat, și prin împlinirea tuturor condițiilor ce le-a pus conferența din Berlin, are toate semnele juridice ale unei luări în posesiune legitime și nediscutabile.“

După o împărțare oficială din Paris, cercurile guvernamentale franceze s'nt aplecate a privi nota circulară italiană de o notificare formală a luării în posesiune a Massauah-ei prin Italia. La cas, dacă Italia ar consimți la aceasta interpretațiune, negocierile pentru desființarea capitulațiilor pot să-și iee începutul fără amânare.

Vorbind despre nota domnului Crispi, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ dice: „Afirmațiunea lui Crispi, că reclamațiunile Franciei în contra impunerii de dare Francezilor din Massauah provin numai din dușmănia principală a Franciei în contra desvotării puterii italiene, este punctul cel delicat al situației, și avertisiunea ce domnesce în Francia contra Italiei e una dintre cele mai neîmbucurătoare trăsături ale actualei situații internaționale, pentru a

cărei îmbunătățire de abia s'nt prospecte.“

După o scire a țiarului „Journal des Débats“, contele Kálnoky, d-nul de Giers și dl Crispi vor cerceta în luna aceasta pe principele de Bismarck în Kissingen, nu se scie însă sigur, dacă cu acest privilegiu vor avè loc și conferențe comune ori numai convorbiri singurate.

Diarele din Petersburg scriu cu multă însuflețire despre festivitățile din Kiew. „Nowoie Wremia“ arată, că slavismul vestic, care stă în partea civilizațiunii europene, nu are nici o independență, pe când slavismul ortodox, începând dela Rusia cea mare până la micul Montenegro, este cu deservire independent. Aceasta nu e numai o întemplantare. Toate popoarele slave ce aparțin bisericii catolice s'nt politicesc atârătoare și strimtorate și împedecate chiar în aspirațiunile lor naționale. De aceea este în Europa de Vest cu atăta antipatie împinată iubileul acesta, pentru-că el maschează deosebirea dintre Slavii vestici și otici și apare ca un avertisment pentru cei dintâi.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Iliă-murășană, în 31 Iulie n. 1888.

În 14/26 Iulie a. c. a ținut subreuniunea învățătorilor gr-or. din tractul Ilii ședința sa ordinară, sub înțeleapta conducere a presidiului ei, a on. domn Avram Păcurar, protopresbiter în Iliă. Agendele notărele s'au concretizat învățătorului din Iliă, dl Ioanichie Olariu. Ședința s'a deschis, după invocarea sf. Duch, la 11 oare a. m. Prezenți au fost la aceasta ședință 22 de învățători. Din rapoartele cetite se constată, că unii din membrii reuniunii au solvit la timp taxele prescise, ear' alții nu; cu privire la restanțieri se decide, ca aceștia să fie provocați a-și achita datorile lor în 14 zile. Încât privesc taxele încassate, se decide, ca din acestea să nu se spezeze nimic deocandă, până-ce fondul reuniunii nu va dispune de un capital mai însemnat. Din considerare, că înființarea de bibliotecă școlare în fiecare comună întimpină groutăți, se decide, a se înființa o bibliotecă a despărțământului reuniunii și, deoarece-ce mijloacele pentru procurarea de cărți ne lipsesc, să se apeleze la bunăvoința autorilor, cu scop de a dăruii din opurile lor pentru scopul reuniunii. De bibliotecar provisor se alege învățătorul Ioanichie Olariu din Iliă.

Toate acestea premerse, învățătorul Ioan Rusu a cetit disertațiunea intitulată „Im-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Mylord Hope.

De Alexandru Dumas.

Mylord s'a născut la anul 1828 în alcovul unui palat din Londra, care era proprietatea lordului Arthur G. Tatăl său era un „rattler“ *pur sang*, ear' muma sa era din una din cele mai vechi și de frunte familii de „Bulldog“ ale Marii-Britanii. Acestei nobile descendențe este de a se ascrie, că „Mylord“ intrunia în sine toate însușirile caracteristice ale ambelor acestor rase nobile; prelungă aceea, că atât spiritualmente, cât și trupesce, a fost favorizat de natură.

Pe corpul său simetric dar' îndesat, zăcea un cap puternic cu ochi mari, care, la cea mai neînsemnată cauză externă sau la vre-o iritație internă, părea că înoată în sânge; nasul, despărțit în două, documenta firul caracter și energia proprietarului său; gura cea lată, care se extindea între scurtele urechi aristocratice, nu era în stare să ascundă dinții cei scilicipoși de tot, pe când un rest mic de coadă, care era totdeauna amenințător ridicat, contribuia mult, ca să ridice bărbăția și puterea aparenței lui Mylord.

Ce se atinge de talentele sale spirituale și morale, acestea toate culminau într'o poftă de luptă aproape irezistibilă, care umplea toată ființa sa cu o putere demonică și care se îndrepta cu o cutezare inexprimabilă spre ori-ce lucru ce-i oferia creațiunea, viu sau

fără de viață, dela cloțanul rodent până la mugitorul taur, dela fumul unui artificiu până la fluviile ferbinți ce vomează un vulcan.

Lordul Arthur G. iubia Francia preste măsură și adese i-au câștigat părinții lui Mylord sume considerabile în cercurile capitalei Franciei, fiindcă el lăsa ambele animale, din rēmășag, să se lupte cu altele de soiul lor, ear' în aceste lupte mai totdeauna se întorceau învingători. Pe când tatăl lui Mylord, la astfel de ocațiuni festive, își încerca puterea dinților și flexibilitatea membrilor sale numai în contra semenilor săi, mama eroului nostru trebuia să corăspundă la mai însemnate lucruri, care constau mai cu seamă din aceea, ca într'un restimp anumit să sugrume un anumit număr de cloțani și pisici, fără de nici o cauză anumită; acestea probleme grele le și sciau ambele dobitoace să le resolve cu o măiestrie, care storcea admirația poporațiunii engleze și franceze. Între astfel de împregiurări se înțelege de sine, că fericitul posesor al admirabilelor creaturi nu avea dorință mai ferbinte, decât să scie împreunate darurile acestora rar, care oareși-cum se întregeau în o ființă și că, aceasta ziua și noaptea îl preocupa ca un grandios ideal. Și ce să veți! După mai multe încercări zadarnice, observă lordul Arthur într'o zi, că idealul său se apropie de realizare, că lumii i-se va da o ființă, care va duce gloria Engletereii în cele mai îndepărtate zone, pe unde încă au căni și lorzii o corespuțătoarea și deamă trecere.

... Mylord vădă lumina zilei. Lordul Arthur îi dete numele ușor explicabil „Hope“, fiindcă acesta îi era toată speranța.

Mai târziu își schimbă Mylord numele, din cauza, care vor fi explicate aici în descrierea curioasei sale vieți.

Ținrul elev al lordului Arthur creștea voios și nu numai, că îndestuala așteptările acestui aristocrat, dar' le și întrecia.

În etate de abia 4 luni atacă, — fiindcă încă nu era introdus în lumea externă, — pe numă-sa cu mult succes, fiindcă pe tatăl său nu-l considera destul de egal de partisan în luptă.

După alte patru luni, pe când se făcă toamnă, era deja înimutul băiețel în stare să sugrume în 30 secunde 8 cloțani și în 5 minute 3 pisici, care erau în puterea vieții lor.

În urma acestora, la începutul carierei sale era deja o rară aparență și era ținut în rândul celor mai vestiți în patria sa, se înțelege de sine că aci nu considerau decât lamura societății canine. Hope era chiar în zenitul gloriei sale, pe când la anul 1831 un Francez ținr, Alfons B., care venise la Englitera, cerceta adese pe lordul Arthur, pe care îl cunoșea dela Paris. Ținrul francez, care luase parte la revoluțiunea din Iulie, povestă Lordului, că a cumpărat dela un revoluționar iocana ducelui de Ragusa, pe care o ceată de turbulenți o găurisera cu împușcături și pe care el o conservă ca o reliquie. Lordul Arthur, căruia îi plăcea să adune, prelungă cai și căni, tot felul de rarități și care posedea între altele biblia Mariei Stuart, pistoalele lui Cromwell, cismele lui Wellington și pălăria regelui Carol I., nu ar fi dat pentru mult să aibă și acest interesant portret. Alfons

avea iocana aceasta, de un an, și o arătase deja tuturor cunoscuților și prietenilor săi, afară de aceea cugeta și un astfel de tip poate să-i cauzeze neplăceri; se decide, ca să se scape de el, cu atât mai mult, că lordul îi promise, că-i dă ori-ce va cere în schimb pentru tabloul său. Alfons n'a fost prost, ceru pentru curiositatea sa istorică o echivalentă curiositate: pe „Hope“.

Preste două săptămâni primi lordul Arthur tabloul, ear' Hope se preumbla voios pe strădele Parisului, noul său domn aflate însă de bine a-l numi cu pseudonimul „Mylord“, probabil din curtuosie pentru proprietarul de odinioară al minuatului dobitoac. Nu preste mult, Mylord își făcă nume și în patria sa adoptivă. În decurs de vre-o câteva luni renumele lui creșcă în mod neobișnuit și, în adevăr, Mylord era una dintre celebritățile Parisului. Noul său domn îl și trata cu mai multă pricepere, decât lordul Arthur, și îi ierta toate bizareriile ce le născocia curagiosul lui creer. Feroacitatea nedescriptibilă a lui Mylord făcă a mulțime de victime dintre pisici și cloțani. Dacă ar fi afirmat dela el, de sigur, că ar fi curățit Baumeil-ul Parisului într'o jumătate de an de toate pisicile și cloțanii.

Din când în când îl ducea dl seu în arenă, — acestea zile apoi erau adevărate festivități pentru băieții Parisului; pentru-că, după-cum am observat mai înainte, Mylord se apuca de ori-și-ce, fie cloțan, fie taur. Într'o zi, pe când entuziasmul și admirația curagiosului lui Mylord era la culme, o voce adresă d-lui Alfons nebuneasca întrebare, că oare cutezare-ar să lase pe Mylord la luptă cu

„Carpolin“, un urs teribil? Alfons, răspunse surzind ironic că: „Mylord“ e în stare să se lupte și cu un rinocer, dacă ar avè stabilimentul un atare animal la dispoziție. Un murmur de admirare și de groază se auzi în public, când fu scos „Carpolin“ în arenă.

Ursul încă nu-și putea da seamă despre cauza, pentru care a fost scos, pe când îl și observă Mylord, și cu o săritură își înclăștă dinții în urechia stângă. Urlând de durere se ridică „Carpolin“ în labele dindărēt, pentru-ca să scape de inimicul său.

Mylord se apără de aceasta neghioabă manieră, rămânând atârnat de urechia masivă a contrarului său. În poziția aceasta rămăse învingătorul Mylord cam un sfert de oară. Entuziasmul mulțimii era într'adevăr amețitor, aplaudau, strigau și băteau din picioare; ba un măcelar dăruii lui Mylord chiar o cunună de lauri.

În ziua următoare făcă baronul Alfred de R. lui Mylord și domnului său o vizită. El fusese martor al luptei și venia să felicite pe Alfons. Fiindcă înțelese baronul, că Alfons e un euraecat amator al arnelor frumoase, aminti în treacăt, că în colecția sa de arme are o piesă rară, pe care ar fi aplicat să o dee în schimb pentru Mylord. Fiindcă Alfons îl avea pe Mylord de un an de zile și scia, că gustul și simpatia sale se schimbă regulat în acest restimp, se decide să primească propunerea; nu mult după aceasta se delecta pe sine și pe amicii săi cu o minunată pușcă ce primise în schimb pentru Mylord dela baronul Alfred de R.

portanța, scopul și mijloacele limbii materne, căreia i-a urmat disertațiunea „Globul terestru” din geografie, cetățea de învățătorul din Branișca, Ioan Cioran; ambele au fost pe cât de bine lucrate, pe atât de cu interes ascultate. Mai târziu Ioan Rusu a ținut prelegere practică despre „Semne” și despre „A daugere.” În treacăt mi amintesc și despre acea impregiurare, ventilată de unii din membrii reuniunii, că adică ei, provocând de către organele bisericești încă prin anii șeptedecei, de a contribui la fondul de pensiuine învățătoresc ce era să se înființeze de către Venerabilul Consistor archidicesan, au și trimis taxele atunci prescriere prin comentele oficii protopresbiterale Vener. Consistor; cu toate acestea în timpul din urmă a fost constrâns a plăti a doua-ora aceeași taxă fondului regnicolar învățătoresc, înființat de către stat. În punctul acesta biroul s'a însărcinat a face pașii de lipsă la Vener. Consistor cu recererea de a restitu sumele solvite în fondul de pensiuine și totodată abdicând învățătorii respectivi de acelea sume, se se procure pe ele cărțile de lipsă pentru bibliotecă. Ședința s'a ținut după 2 oare p. m.

Prezidiul își arătă prin o cuvântare potrivită satisfacțiunea sa pentru participarea învățătorilor la aceasta ședință și i' invită a lua parte și la adunarea generală ce se va ține în luna lui August în opidul Hațeg.

Din convorbirile noastre private a reieșit, că mulți dintre noi nu-și capătă salariile, și așa modeste, regulat, ba unii nu-și-au putut ridica salariile nici chiar pe anii anteriori.

Acest lucru, destul de trist pentru noi, își află explicațiune în impregiurarea, că poporul nostru asuprit este foarte dechidut materialicesc.

Aceasta decadentă provine de acolo, că comunele de pe marginea Murășului nu trece an, în care se nu fie cercetate de acest oaspe periculos, și încă în timpul, când economii și-au sămănat hotarele și au săpat odată, ba chiar și de două-ori cucuruzele; va se dăca nu numai, că își perd speșele gnoitului, aratului și ale sămănatului, ci și cele avute cu sapa dinții și a doua. Mai ia în considerare și o altă plagă: muscele columbace, care de asemenea nu întărie de a ne cerceta aproape în fiecare an. De aci provine apoi, că oamenii sunt nevoiți a-și ține vitele în grajduri și a se ocupa numai târziu de sămănat, și așa, pe când pe alte părți cucuruzul este de fript, ei îl sapă abia a doua-ora, după-cum și în anul present. Cetisem în partea economică a acestui prețuit diar, că la locurile mai înalte s'a decis regularea Murășului, atât de desastros pentru noi toți, după-cum aud însă acum, nu s'ar afla întreprindători pentru săvârșirea lucrului cu suma de 45.000 fl. dela guvern, plus 5000 fl. dela comuna Ilia, și așa ne e tare teamă, că schimbându-se preliminarul de speșe odată acceptat, se vor schimba și vederile părinteșcului nostru guvern în aceasta privință, care mai bucuros va mai jertfi mai multe mii pentru vre-un scop național de al lor.

Kultur-egylet-ul și aici lucră, dar' cu puțin succes. Conform raportului superintendentului reformat, Szász, din Cluj către kultur-egylet, publicat și în ziarul nostru „Tribuna”, superintendentul și-a pus ochii pe comuna centrală Ilia. Aici a instalat sunt acum vre-o trei săptămâni un preot reformat pentru vre-o 10 familii reformate, pe care preot îl doțeață atât superintendentul, cât și kultur-egylet-ul, ba se va deschide și o școală

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Minorenel Irimie Pleier în „Nádas”; Herman Kohn în „Kalmár”.

Model de nerușinare. Scrie „Kolozsvár”: „Gimnasiul românesc din Năsăud,

reformată, tot pe speșele lor, pentru trei-patru copii reformați. Toate aceste, cu scopul vedit de a maghiarisă pe biet poporul nostru, care și el dispune de școală aici, la care în anul școlar trecut au fost și copiii Ovreilor din Ilia.

Ca încheiere mai amintesc, că grăul pe aici s'a scocerat și promite mult, ceea-ce a fost și de dorit, după-ce în anul trecut a fost inundat Murășul toate sămănturile. Cucuruzele, deși acum se sapă a doua-ora, promit o recoltă bogată, mai ales, dacă timpul va continua a fi gras, ca până acum, și dacă toamna va fi mai lungă. Poamele lipsesc pe tot locul din cauza gerului ce a domnit astăiearnă. Nucii s'au uscat de tot.

Încât privesc impositele statului, până acum am fost cruțați, dar' de chin și vai nu vom scăpa, căci, conform ordonanței ministeriale, acelea se vor încassa după scerșii. Deocamdată atât, de altădată mai mult.

Un învățător.

CRONICĂ.

Principele de Coroană Rudolf a sosit alaltăieri în Lemberg. Dimineața pe la 7 oare a inspecționat regimentele de infanterie 9, 15 și 80. Seara la 8 oare s'a ținut un supeu la guvernorul Galitiei; înaintea palatului guvernorului au concertat împreună capellele a 5 regimente. Ieri a inspecționat regimentele Nr. 95 și 30.

Nunta de diamant a părinților Împărătesei-Regine Elisabeta. Părinții Maestății Sale Împărătesei-Reginei noastre vor sërba în 28 și 29 August n. aniversarea a șesedece a cununiei lor, adică nunta de diamant. La aceasta festivitate familiară vor fi de față în castelul Possenhofen, unde totodată înaltul iubilare, ducele Max din Bavaria, își va sërba și a optdece aniversare a născerii sale, Maestățile Lor Împăratul și Împărăteasa Austriei, Principele și Prințesa de Coroană, Archiducesele Gisela și Maria Valeria, regele și regina de Neapoli, ducele și ducesa de Alençon, prințesa Elena de Thurn și Taxis cu prințul ereditar de Thurn și Taxis, prințul regent Luitpold și toți prinții și prințesele de Bavaria.

Numiri. Ministrul r. u. de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în postul de învățătoare la școala de stat din Seini pe Ilona Nagy și Gabriela Schwarz. — Direcțiunea financiară din Seghedin a numit pe candidatul de practicant Desideriu Czoziner de practicant cu diurnă la percepătorul de acolo.

Alt canonic nou în Blaj. Mult on. d-n Simeon Pop Mateiu, protonotar consistorial și secretar metropolitan, a fost ales și instalat de canonic în capitolul metropolitan gr-cat. din Blaj.

Capelani castrensi. Ministrul reg. ung. de honveți a numit de capelani castrensi în rezervă, cu rangul dela 1 Iulie n., pe 21 de inși, dintre care sunt Români: Milan Costovics, aparținător ep. gr-or. de Buda; Gabriel Torodor, și Isailă Mitea din archidieceasa gr-or. a Transilvaniei; Nicolae Bosco și Paul Anna din diecesa gr-or. a Aradului; Timoteiu Popovici din diecesa gr-or. a Caransebeșului; Andreiu Pop din diecesa gr-cat. a Gherlei.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Minorenel Irimie Pleier în „Nádas”; Herman Kohn în „Kalmár”.

Model de nerușinare. Scrie „Kolozsvár”: „Gimnasiul românesc din Năsăud,

lord, care aștepta în antișambă, se se presente în persoană mătușei domnului seu. Răsfățatul „doctor”, arrogant, ca toți favorii, care altecum încă nu stătuse, față în față decât cu câței moșeși din Fouburg-ul St. Germain, cum observă pe Mylord, se decise să-l sparie printr-un ușor atac, după-cum a fost obișnuit, și încă cu mult succes, față cu alți căni. De astădată însă dete „doctorul” de un contrar de rangul unui Mylord.

Mylord îl apucă cu o singură clonțanitură pe nefericitul „doctor”, mătușă Estella țipă și cădă amețită pe parchet, pe când baronul Alfred se năcăia să scoată victima din gura lui, înzadar! îl ridică de coadă în vâzduh, tot înzadar! în fine desleță Mylord gura ca să răsuflă, ear' „doctorul” cădă ca un butuc la pământ, întinse toate patru labele și-și dete sufletul. Baronul se întoarse într-aceea cătră mătușă sa, care își venise în ori și se ridicase de pe parchet și, palidă ca moartea, recăduse în foteniul. Însă mătușă Estella se apără de el, întinse ambele mâni spre dînsul, ca să-l afrusească. După-ce ar fi protestat în est mod în contra omorului comis, credă, că ar fi timpul să mai amțească odată, ceea-ce se și întâmplă îndată. Baronului nu-i rămase între astfel de impregiurări alta, decât să-și iee cănele și să plece. Cam după cinci minute earăși deschise mătușă Estella ochii și întrebă pe lacheul, care intrase, că unde e criminalul, nepotul seu? Răspunsul, că domnișorul, nimic de blăstăm mult iubitei sale mătușă și aproape nebul, s'a îndepărtat în regiuni necunoscute, o mulcomi încată. În momentul acesta se auți din afară o detunătură!

zidit pe speșele fondurilor năședune, stă gata sub acoperiș și numai mobilarea internă o mai așteaptă. Institutul, ridicat cu marinosul ajutor al statului maghiar, cu trei aripi spre stradă, e atât de imponent, încât nu are păreche în Ardeal. Noi am dori să ne clarifice „Kolozsvár” cu răspunsul, că într-adevăr dat-a guvernul măcar doi golani la ridicarea acestui gimnasiu? Ear', dacă i-a dat, cine i-a cerut? Și dacă Năședuni n'au cerut și guvernul într-adevăr nu le-a dat ajutorul, de care și așa nu era lipsă, câtă obrăsnice mai poate arăta „Kolozsvár”, pentru de a scorni un neadevăr atât de nerușinat?

La baile din Borszék, după-cum arată lista, au sosit până în 20 l. c. 524 de oaspeți.

Cercul Enders. Directorul Enders își dă toată silința de a satisface pe publicul sibian prin programuri bine alese și variate. Reprezențiunea de ieri încă a fost foarte bună și și bine cercetată. Ieri s'a produs pentru prima-ora elefantul dresat.

O întrebare. Primim din Cut următoarea scrisoare: „În 31 Iulie n. 1887 s'a ținut în comuna noastră o petrecere de vară, al cărei venit curat a fost destinat de către arangiatorii ei pentru a fi adaus la fondul școlare gr-cat din loc, care fond s'a întemeiat în anul premergător tot din venitul unei asemenea petreceri și este până la altele neatacabil. Nu scim, cât de mare a fost venitul petrecerii dela 1887 și nu scim nici aceea, dacă el a fost alăturat fondului școlar, respective, dacă a fost depus spre fructificare la institutul „Albina” din Sibiu, unde se află ca depunere începutul fondului. Scim numai atâtă, că banii rezultați din acea petrecere s'au predat preotului din loc Ioan Bichia, care este directorul școlăii, și că acesta n'a dat nici în public, nici pe altă cale socoteală despre ei. Unii dăc, că părintele Bichia ține și astăzi banii la sine, alții dăc, că i'ar fi de pus la „Albina”, însă nu toți, ci numai în parte, ear' cealaltă parte, contrar dispozițiilor luate, i'ar fi folosit pentru alte scopuri. Preste tot părintele Bichia de un timp încoace arată atâtă neinteres și atâtă neglijență față cu școala de aici, încât, dacă va merge tot așa, ne temem de ruinul acestei școlă. Avece, ei, consistătoare din pămenturi, este reu administrată, socotelele rău purtate, învățătorul până acum reu și neregulat plătit, ear' pe viitor ne e frică, că nu se va mai pute plăti de loc. Pentru toate acestea responsabilitatea o poartă în prima linie preotul director Ioachim Bichia. Publicând aceasta scrisoare, mai adaugem dela noi, că este trist și pentru respectiva școală, și este trist și pentru părintele Bichia, dacă sânt adevărate aceste chiar și numai pe jumătate.

Festivități în München. În capitala Bavariei se petrec în zilele acestea o serie de festivități, care se arangează într-adeucea aminte a fostului rege bavarez Ludovic I, cu prilegiul aniversării de 100 ani a născerii sale. Ce e drept, aceasta aniversare a avut loc la 25 August 1886, când erau se se țină și festivitățile, dar' acestea s'au amănate, fiind curtea și țeara pe atunci în doliu din incidentul morții tragice a regelui Ludovic al II-lea. Prima și a festivităților a fost 29 Iulie n. ear' despre dînsa aflăm următorul raport: Dîna sërbarii centenare a fost favorisată de un timp frumos. Pe strade domnesce mișcare nedescrribibilă. Toate casele sânt decorate cu steaguri, covoașe și flori, ear' între ele teatrul de curte și edificiul ministerului de răboiu se presentă mai pompoz. Înainte de ameași a avut loc bineventarea oaspeților din străinătate, în palatul municipal. Au venit reprezentanți ai guvernului grecesc, ai consiliului municipal din Atena, ai magistratului din Viena și din Roma, ai academiei și ai societății de bele arte din Viena etc. Aici profesorul Heigel a ținut un discurs despre regele Ludovic I, ca educator al poporului seu. Seara

Doamne! Ce s'a întâmplat? — șopti mătușă Estella.

Vai de mine! — strigă bătrânul servitor, — doar' nu domnișorul se va fi...

Mătușă Estella nu mai auți nimica; un al doilea țipet pătrunzător, din nou amețea. Mătușă Estella și bătrânul camerier se înșelaseră, pentru-că Alfred veni în camera mortuară cu un terzger fumând în mână și decăra, că dreptatea s'a făcut și doctorul e răbunat. Mătușă Estella îi întinse mâna, ear' dînsul o sărută cu pietate. „Doctorul” fu așezat deocamdată pe o perină de catifea, la opt zile apoi îmbalsamat și odihnesce de atunci între minunate flori sub sigurul coperemânt al unui prețios clopot de cristal... Mylord trecu încă în aceea și de nefericire, voios, ca-și-când nu s'ar fi întâmplat nimica în atelierul pictorului Iadin, care dăduse pentru el baronului un frumos tablou în schimb. Acolo trăl el cei mai frumoși doi ani ai vieții sale, măsurându-se aproape în toată ziua cu corifeii arenei. În oarele de distracție îi plăcea să se joace cu renumita maimuță din Flers, căreia îi rupse într-o zi falca stângă, până când dela ursul din Decamps se îndestulise cu o ureche.

Pe cât a fost de mișcată și plină de aventuri tinerețea lui Mylord, pe atât de liniștită i'a fost toamna vieții, care, cu demnitatea și resignația unui filosof, a sciut-o suporta. Plin de urme de rane și cicatrice de tot felul, trăia pacinic și zăcea partea cea mai mare a zilei pe o pele de tigr. — ss. —

a fost reprezentație festivă în teatrul de curte și în teatrul de pe Gärtnerplatz. În teatrul de curte au fost presentți prințul regent Luitpold, întreagă curtea, corpul diplomatic, autoritățile și oaspeții străini. Reprezențiunile s'au sfârșit cu cele mai entusiastice ovatiuni pentru marele rege, căruia Bavaria, în privința desvoltării culturale și artistice, are să-și mulțumească foarte mult. Numărul oaspeților sosiți până acum în München este de 107.000.

Congresul pentru studiul tuberculozei. Mercuri în 25 Iulie n. s'a deschis la Paris sub președinția d-lui Chaveau, membru al institutului, congresul pentru studiul tuberculozei. România este reprezentată acolo prin d-nii Calenderu, Babeș, Assache și alți doi doctori din Iași.

Încreștinarea Rușilor.

Un șir lung de sërbari strălucite și-au luat începutul în săptămâna trecută în întreagă Rusia ortodoxă, căci este vorba de festivitatea iubilare de 900 de ani a încreștinării poporului rusesc. În anul 1888 se împlinesc, după istorisirea cronicarului Nestor, 900 de ani, de-când, după o dispozițiune dumnezească, cum se exprimă acel cronicar, principele rusesc Wladimir, dimpreună cu boerii curții sale și cu mulțime multă din popor, primind botezul dela un arhieru trimis din Constantinopol, au intrat în sinul creștinătății.

Este foarte interesant și instructiv, cum descrie cronicarul Nestor, în modul seu miraculos — legendar — încreștinarea Rușilor. Ea a această descriere prescurtată:

„Lui Wladimir, reintorcându-se el în Kiev dela expedițiunea de răboiu întreprinsă contra Bulgarilor dela Wolga, i-s'au înfățișat mai mulți soli, spre a-l îndupleca de a accepta, credința lor. Solii bulgari voiau să-l converteze la mohamedanism, Nemții (adecă apuseni, Latini) din Roma la biserica latină. Ceiți din urmă se încercau să comproabe a) despre credință: „Țeara ta este ca țeara noastră, dar' credința noastră nu este ca a noastră; pentru-că credința noastră este lumină. Noi ne închinăm lui Dău, care a creat cerul și pământul, stelele, luna și toată ființa”; — b) despre lege: „Noi se postim după puteri, dacă mănâncă sau bea cineva, toate acestea le face pentru mărirea lui Dău”. — Apoi veni răd Vreii chazarezi și, după-ce dînsii au fost respinși cu iudaismul lor, se înfățișă un filosof (teolog) grecesc, care începă îndată a combate pe Latini rezonând: „Credința lor puțin se deosebesce de a noastră; numai ei sërbează sfânta liturgie cu pâne nedospită, ceea-ce Dău n'a orânduit, căci, când a demandat a face aceasta apostolilor, a luat pâne și a dăis: Acesta este trupul meu, care se frânge pentru voi. Luând pâharul a dăis: Acesta este sângele meu al legăturii celei noue. Ei nu fac aceasta. Ei nu au îmbunătățit credința”. După acestea filosoful grecesc a continuat vorbirea sa cu istorisiri din biblie, dela crearea lumii până la pogorirea Duhului Sfânt și își încheie discursul seu cu judecata cea de pe urmă și, pentru-ca cuvântarea sa să aibă o impresiune, un efect puternic, a și arătat principelui Wladimir și curtenilor lui o icoană a judecății finale: „Dacă voesci să sești cu dreptii de-a dreapta lui Dău, botează-te.

În anul următor, 987, Wladimir chemă la sine pe boerii și bătrânii poporului, spre a le împărtăși cele-ce le-a fost auți el despre credința dela solii bulgari, nemți-apuseni) dela vrei și dela greci. Boerii și bătrânii poporului rugară acum pe principe, ca să trimită și el soli, spre a studia și examena la fața locului ritul acelor popoare, a căror credință deja o cunoșeau. Solii au mers la Nemți și dela Nemți la Constantinopol. În Constantinopol solii au fost întâmpinați cu toate onorurile și au asistat la serviciul divin, celebrat de patriarch de tot sërbatoreșce și apoi, provăduți cu diferite daruri, s'au întors la Kiev. Solii auvră a-și da seamă despre călătoriile lor înaintea principelui Wladimir, a boerilor și bătrânilor, chemați de principe spre acest scop. Solii vorbiră cătră adunare astfel: „Apoi am ajuns la Nemți (apuseni) și am văduț în bisericele lor multe slujbe dumnezeiesci, dar' n'am aflat nici o pompă. După aceea am sosit la Greci și ei ne-au condus acolo, unde țin ei slujbele divine; ear' noi nu am sciut, dacă ne aflăm în cer ori pe pământ, căci pe pământ nu poate să existe o asemenea privelise, o asemenea pompă. Noi numai atâtă scim, că acolo petrece Dău în mijlocul oamenilor și cultul lor întrece pe toate celelalte.” Acum dăseră boerii și bătrânii: Dacă credința grecoasă ar fi rea, nu o ar fi primit bunica ta Olga, care între toți oamenii a fost cea mai înțeleaptă.

În anul următor, 988, Wladimir — istorisese tot cronicarul Nestor — a avut o expedițiune de răboiu contra cetății Cherson. Locuitorii acestei cetăți bine întărite, la apropierea oastei lui Wladimir, închiseră porțile cetății și se apărău contra năvălitorului cu bravura. Într-o zi un cetățean chersonez cu numele Anastasie îndreptă o săgeată cătră tabăra lui Wladimir și pe săgeată erau scrise cuvintele:

„Din isvorul, care se află îndărătul tău cătră răsărit, curge apă în țevi, taie-le”. — „Dacă se va întâmpla aceasta (adecă dacă se va preda cetatea din cauza lipsei de apă) mă voi boteza”, dăse Wladimir, cu ochii îndreptați cătră cer, după cetirea inscripțiunii de pe săgeata amintită. Locuitorii cetății din lipsa apei se predară, ear' Wladimir, uitându-și de botezul promis, trimise soli la Constantinopol la împărații Vasilie și Constantin, să ceară de soție pe sora lor, cu amenințarea, că dacă împărații nu-i vor da de soție pe sora lor, va face și cu Constantinopolul ceea-ce a făcut cu Chersonul. Împărații însă au pus condițiunea, ca Wladimir mai întâiu să se boteze, pentru-că nu se cuvine creștinilor să se căsătorească cu păgâni. Acceptând mai târziu Wladimir condițiunea, împărații îi trimiseră pe sora lor Ana de soție, împreună cu vre-o câțiva funcționari și preoți. Într-aceea orbi Wladimir și mireasa lui îl sfătui de nou, ca să se boteze, dacă voesci să se însănătoșeze și să-și recăștăge vederea. Ascultând de sfatul miresei lui, episcopul din Cherson boteză pe principele Wladimir în biserica sfântului Vasilie și Wladimir laudând pe Dău exprimă cuvintele: „Acum am cunoscut pe Dumnezeu cel adevărat”.

Nu încapă nici o îndoială, că aceasta lungă istorisire a cronicarului Nestor despre încreștinarea Rușilor conține numai o legendă, dar' ea totuși ne desvelă un fapt important istoric și acesta este, că sub principele des amintit Wladimir religiunea creștină a fost înaintată la religiune a statului rusesc, ca să vorbim cu termeni usitați în ziua de astăzi.

Că terenul pentru creștinare a fost cu mult mai înainte pregătit și că încă cu mulți ani înainte de era lui Wladimir numărul creștinilor în Rusia era considerabil, ne comproabă tradițiunile bisericești și alte date istorice. Sft. apostol Andreiu stă în mare venerațiune la Ruși. Ei i-au dedicat din vechime foarte multe frumoașe și mari biserici. Cea mai veche biserică din Kiev (1086) este dedicată sfântului apostol Andreiu. În sinaxarul sft. apostol Andreiu din 30 Noemvrie, apoi în acela al soborului sfinților apostoli din 30 Iunie, ne comunică tradițiunea, că sft. apostol Andreiu a predicat cuvântul lui Dău Rușilor. De aceea și Papa Ioan al X-lea, în o epistolă a sa din anul 925, scrie: că Slavii au putut se audă evangelia din gura sfinților apostoli. Aceasta tradițiune se continuă până și în cartea gradățiuilor (Kniga Stepenaia), care istorisesc, că sft. Andreiu și-a împlântat cărja sa episcopală în satul Drușina lângă Nowgorod, și pe acest loc s'a zidit mai târziu biserica sft. Andreiu. Tertulian, Ipolit și Origen ne spun, că sft. Apostol Andreiu a vestit evangelia Sciilor și este sigur, că scriitorii bizantini înțelegeau sub Sciți sau Sarmati pe Ruși. Că încă pe timpul apostolilor în părțile dela meazădă ale Rusiei actuale au existat creștini după tradițiune, ne spune și viața sfântului Clementie în breviarul roman din 23 Noemvrie.

Istoricul arab Abulfaradz ne împărtășește: Rușii au luat credința creștină deja în secolul al patrulea sub domniea lui Constantin-cel-mare. Aceasta împărtășire a istoricului arab nu contrădice direct tradițiunii despre punerea fundamentului creștinătății prin apostolul Andreiu în Rusia. Acest istoric voesci să dăc, că Rușii erau în mare parte în secolul al IV-lea deja creștini sau că în ceterle cu Arienii, care nu se mai priviau de creștini adevărați, Rușii aderaseră la Credeul niceian, ceea-ce de acestea timpuri era identic cu încreștinarea.

Însuși sfântul Crisostom († 14 Septemvrie 407) dăce cu deplină satisfacțiune: „Sciții, Turcii și Sarmatii laudă pe Christos”.

Invasiunile și năpădirile Hunilor, posibil și ale Avarilor și Bulgarilor, pare-că au înecat în Rusia sămănta creștinătății în timpul următor și istoria bisericească din secolul al cincilea încoace tace cu totul despre Ruși.

Există mulți istorici, care ascriu patriarchului Fotie încreștinarea Rusiei. Lucrul se descrie așa: Împăratul bizantin Mihail aflându-se în o expedițiune de răboiu contra Ismailiților, în acest timp Rușii au prădat țeara de lângă Marea-neagră și au împreșurat însași capitala imperială, Constantinopolul. La aceasta scire împăratul se întoarse iute în reședința sa și, după-ce a ținut dimpreună cu patriarchul Fotie vigiliile sau priveghiările de noapte (bdenie) cu rugăciuni în biserica Maicii Domnului și cu o procesiune la mare cu vestimentul Maicii Domnului, prin înmierea acestui vestiment în mare, iscându-se o furtună teribilă, flota Rușilor a fost nimicită și astfel puținii Ruși, care au scăpat cu viața, s'au întors în patria lor și nu mult după aceea au trimis soli la Constantinopol, rugându-se, ca să fie și ei botezați, dându-li-se un episcop și păstori sufletesci.

Dar' cercetările cele mai noue istorice nu admit cu privire la Ruși, ci numai la Bulgari, acest fapt, dedus din o epistolă a patriarchului Fotie din anul 867 și istoricii, cu deosebire slavii, dăc, că Rușii nu au avut de a face nimic cu Fotie, pe cât timp a fost el patri-

arch, ci ei au intrat mai deaproape in legaturile religioase cu Constantinopolul, dandu-li-se si un metropolit sub domnia impératului Vasiliu si sub patriarcatul sfântului Ignatie (867-878). Rusia a avut deja cu inceputul secolului al X-lea ierarhia sa proprie si aceasta impérgiurare o dovedesc decretul impératului Leon († 911), despre rangul metropoliilor care depindeau de Constantinopol si intre care metropolitul de Kiev al Rusiei ocupa locul al 76-lea.

Mai departe alti istorici slavi ascriu mari merite pentru lupta si inradăcinarea creştinătăţii în Rusia fraţilor Chiril si Metodie, căci numai așa se pot înțelege cuvintele din prologul rusec: „Amintirea sfântului nostru prăinte Metodie, episcopul Moraviei si învățătorul Rusiei“. Acești doi frați numiți Apostolii slavilor, — susțin istorici slavi, — ar fi aflat în Cherson un bărbat, care vorbea slave-nesc și avea o traducere slaveană (rusească) a evangheliei și a psaltirii. Deci dacă sftul Chiril încă la anul 855 a aflat în Cherson o scrisoare slaveană și o traducere slaveană a evangheliei și a psaltirii, au trebuit să fie în Cherson și creștinii slaveni. Sftul Chiril, împreună cu fratele sau sftul Metodie, călătorind către imperiul Moraviei mari în anul 863, duceau cu sine, — după tradiție, — reliquiile sftului Clement, dar' capul acestuia sft. îl lăsară în Kiev, pentru-că referințele politice de atunci le-au făcut posibilă călătoria către Moravia mare numai peste Marea-Neagră, prelungă fluviul Dnipru. Este foarte probabil, conținută mai departe istoricii slavi, că ss. Chiril și Metodie, cu ocaziunea acestei călătorii sau întreprinzând alta specială, din Moravia au introdus în Rusia literele neo-slavene (chirilice) — în contrast cu cele numite glagolitice — și liturgia slaveană sau chirilică earși în contrast cu cea glagolitică.

Precum ne-am convins din cele mai sus scrise, timpul, și modalitățile, sub care s'a încreștinat poporul rusec, sunt tare controversate între istorici. Dar' simburile tuturor acestor istorisiri este, că poporul rusec a primit numai succesive creștinismul și că la organizarea bisericii rusești a conlucrat patriarcul din Constantinopol, dela care a afirmat metropolia dela Kiev cu multe ei episcopii sufragane, până la înființarea patriarcatului rusec, desființat prin impératul tuturor Rușilor Petru-cel-mare, și că încă în secolul al X-lea religiunea creștină ortodoxă-orientală a fost înaintată la religiune de stat în Rusia.

Biserica ortodoxă a Rusiei a avut un rol însemnat cu privire la ortodoxie și la regularea multor referențe dogmatice și eclesiastice. Spre a comproba aceasta, amintim numai pe metropolitul de Kiev Petru Movila, român de naștere, pe compunătorii clasici: „Mărturisiri ortodoxe“.

Dacă festivitățile iubire a încreștinării de 900 de ani a poporului rusec i-s-ar fi conservat caracterul pur eclesiastic și nu s'ar fi încredințat protectoratului ei făimosului general Ignatieff, cunoscutului panslavist, și cealaltă lume ortodoxă orientală ce nu aparține gînteii slave, salutându-o cu bucurie sinceră ar fi luat parte la ea. Acum însă, după-ce acestei sərbători i-s'a dat colorit politic cu tendențe slavisoare sau mai corect fide rusificatoare, celelalte popoare ortodoxe orientale ce nu aparțin sîmîinței slave, n'au avut ce să caute la ea. Dar' acestea popoare nici n'au lipsă de așa ceva, ele scîm se-și poarte de secolii greutățile lor și se lupte cu perseverență și mai departe cu tradiționala neîncredere ce se arată din multe părți misiunii religio-morale și culturale a sînteii bisericii ecumenice ortodoxe răsăritene.

VARIETĂȚI.

(Kronstadt și Peterhof.) Kronstadt, oraș rusec, unde impératul Wilhelm al II-lea a descins, e numit de poporul rus „Gibraltarul Nordului“ pentru importanța sa ca fortăreață de primul ordin. Poporat de 48,000 locuitori, e una din cele dintâi piețe de arme din imperiu, avînd multe de arsenale, casarme, magazii de furagiu, spitale militare, laboratorii și școale navale. E un oraș ce seamănă cu Siracusa, în timpul când zăcea pe insula Kotlin. Fortificațiunile, care au costat mai mult sute de milioane, au fost înțiate de Petru-cel-mare și au urmat de toți urmașii sei cu multă stăruință. Nicolae I. băgă foarte multe tesauri în ele, astfel, că cheltuielile pentru acelea fortificațiuni se suiră până la două sute milioane de ruble când se sui pe tron Alexandru II. În timpul războiului din Crimea flota aliaților, comandată de Napier, trebuî se stea la o distanță respectabilă de cea piață întărită, deși admiralul englez exclamase: „Vom dejuina în Kronstadt și vom prăndi în Petersburg“. Sub Alexandru al II-lea și Alexandru al III-lea lucrările colosale ale fortificațiunilor n'au încetat nici un moment, și generalul Totleben, de mai mulți ani, nu se ocupa, decât cu studiarea și construirea de forturi noue. Astfel nu va mai fi cu puțință, ca un alt Napier să se încerce a ajunge la Petersburg urcînd Nawa. Tării au făcut multe castele prin împérgiurimile Kronstadt-ului. E destul a căuta Oranienbaum, Krasnoie-Selo, Gatsina, Pawlowsk și Peterhof.

Cel mai frumos însă dintre toate e Peterhof-ul, supranumit: „Versailles du Nord“. El e la o depărtare de 21 kilometri de Petersburg și clădit la 1720 din porunca lui Petru-cel-mare, al cărui nume i-se și dete. Planul e făcut după palatul din Versailles. El e un castel bogat, cu parcuri, fântâni, cascade, plante exotice, flori, văi, lacuri, insulioare, pavilioane, chioșcuri, grote, etc. Pe o colină, de unde e o vedere încântătoare, se înalță castelul Bobzigor, supranumit Belvedere, construit de impératul Nicolae pentru împărăteasa; în acest castel se află o mulțime de lucruri de artă. Castelul Peterhof e un edificiu cu trei caturi, cu acoperișul de fer și cu cupole aurite. Dela castel se merge drept la malul mării pe un cheu în formă de terasă, înalt de doisprezece metri și pe delături sîmănat cu cascade. Din apartamentul castelului e în special demn de notat sala portretelor, conținînd trei sute șesezeci și opt de portrete de fete din diverse provincii ale vastului imperiu. Acestea portrete au fost făcute de comitele Katori, însoțind pe Caterina a II-a într'o călătorie prin imperiu.

Dim public.*)

Aviz***)

Subscriși, ca unii ce am luat parte la cursul de industrie de casă, ținut de bravi învățători Candid Mușlea și George Moian din Brașov în anul trecut, ne-am decis, ca cunoscîntele căștigătele dela acei bravi învățători să le împărțim și noi colegilor noștri, deschidînd un curs practic pentru acest scop și anume din 4-28 August st. v. a. c., în care timp se vor preda cunoscînte teoretice și practice din:

- 1. Împletituri de paie.
2. Împletituri de papură.
3. Împletituri de nuiel.
4. Văpsitul (boitul, coloritul) lănei, cănepei, inului și lemnului.
5. Stupăritul și
6. Auritul.

Prin aceasta dar' ne adresăm către toți frații învățători, cum și către toți aceia, care voesc a-și însuși cunoscîntele din industria de casă, să binevoască a se insinua cel mult până în 30 Iulie a. c. la reverend. domn protopresbiter Romul Furduiu sau la subscrișii în Cămpeni (Topánfalva), avînd totodată a trimite pentru acoperirea speselor obveniende cu procurarea materialului necesar o sumă de 3 fl. ca învățători, ear' aceia care nu sînt învățători, o sumă de 5 fl. v. a.

În fine ne luăm voe, a aduce la cunoscînța acelor ce ar voi a lua parte, că încât privește cuartirile ne vom nîsul într'acolo, ca acelea să fie grătuite, ear' vîptul prelungă un preț de 50—60 cr. pe di.

Cămpeni, 19 Iulie 1888. Nicolae Corcheș, învățător. Ioan Motora, învățător.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.
**) Celelalte diare române sînt rugate cu toată stîma a publica acest avis.

POSTA ULTIMĂ.

München, 31 Iulie n. Trei elefanți spăriați au străbătut prin conductul festiv; mai multe persoane au fost ușor rănite, două omorite. Difileul conductului festiv s'a terminat la 12 1/2 oare.
Viena, 31 Iulie n. „Kreuzzeitung“ împărtășește, că ministrul de instrucțiune austriac Gautsch va demisiona și se va face ambasador în München. După o altă versiune, Gautsch va fi numit locoșitor în Austria-de-jos.
Londra, 31 Iulie n. „Standard“ împărtășește: La toamnă va fi o întrevedere a reginei Victoria cu impératul german Wilhelm în Baden-Baden.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.
Berlin, 1 August n. Perceptorul de vamă german Arbogast a plecat cu soția sa la localitatea franceză de lîngă granița Arnaville. Lîngă edificiul vămii a fost atacat de patru oameni și insultat în modul cel mai brutal. Cîteva dame, care din întemplantare au trecut pe acolo, încă au fost insultate. „Norddeutsche“ observă, că aceasta documentează, că Franca este o țeară sêlbatică, ceea-ce ar trebui să aibă în vedere călătorii.

Kiel, 1 August n. Yacht-ul „Hohenzollern“ a sosit la 8 oare 45 minute față în față cu castelul. La oarele 9 și 40 minute s'a luat stindardul imperial de pe „Hohenzollern“. Impératul și prințul Henric s'au transportat la gară. Pretutindenea au fost salutați cu entusiasm. La oarele 9 și 45 minute au plecat.
Sofia, 1 August n. Răspundînd la nota turcească, guvernul bulgar nu contrădice, că Turcia are drept la linia Belova-Vacarel, crede însă, că Bulgaria are prioritatea de exploatare. La cererea Austro-Ungariei, consuli grecesici au sistat urmărirea hoților dela gara Belova. Bani de răscumpărare pentru funcționarii răpiți de hoși s'au depus la banca otomană.

Sofia, 1 August n. Răspundînd la nota turcească, guvernul bulgar nu contrădice, că Turcia are drept la linia Belova-Vacarel, crede însă, că Bulgaria are prioritatea de exploatare. La cererea Austro-Ungariei, consuli grecesici au sistat urmărirea hoților dela gara Belova. Bani de răscumpărare pentru funcționarii răpiți de hoși s'au depus la banca otomană.

Bibliografie.

„Revista nouă“. Anul I, Nrul 8. Cuprinde: Amintiri din pribegiu de după 1848, de Ioan Ghica. — În fîn, poezie de Victor Biliurescu. — Veniamin Costachi, biografie de Th. D. Speranță. — Puica Radului, baladă de George din Moldova. — Din istoria Fanariților, de Ionescu-Gion. — Țiganul călare, anecdotă populară, de Th. D. Speranță. — Bragagiul, tablou de Grigorescu. — Veniamin Costachi, portret.

În tipo-litografia Ralian și Ignat Samitea din Craiova a eșit de sub tipar Divina Comedie alui Dante Alighieri. Partea II. Purgatorie, tradus în românește de dna Maria P. Chișiu. Format 8° de 600 pag. Acest op voluminos, tipărit pe hârtie fină și cu multă atențiune în ceea-ce privește gustul estetic, cuprinde după fiecare din cele 33 de cîntece o mulțime de note după comentatorii cei mai aleși. Notele acestea ușurează pe deplin înțelesul singuraticelor versuri și sînt de mare interes din punct de vedere științific și mai ales din punct de vedere istoric. Afară de aceasta pe fiecare pagină se află în partea din jos și textul original al versurilor traduse. Textul original e tipărit cu litere mici (nompaille) și tot cu asemenea litere sînt tipărite și notele explicative.

Extrase din foi bisericesci și școlare.

Posturi vacante:

Un post de învățător la școala confesională gr-or. română din Zăguzeni, protopresbiteratul Caransebeșului (Ep. C.), cu salariu de 250 fl., pentru conferențe 8 fl., pentru scrip-turistă 8 fl., pentru încălțitul școalei 6 fl., 24 metri lemne de foc și 3 jugere de pămînt arător și cuartir liber cu grădină, apoi dela proprietarii mari Jakabffy și Juhos o remunerațiune de câte 6 fl. — A se adresa până în 14 August st. n. a. c. la oficiul protopresbiteral adm. al tractului în Caransebeș.

Un post de învățător la școala conf. gr-or. română din Bogodintzi, protopresbiteratul Bisericii-albe (Ep. Carans.), cu salariu de 300 fl., cuartir liber cu grădină, două jugere pămînt (livadă) și 4 orgii lemne de foc. — A se adresa până în 14 August st. v. a. c. la oficiul protopresbiteral al tractului în Biserica-albă.

Un post de învățător la școala conf. gr-or. română din Sasca-română, protopresbiteratul Bisericii-albe (Ep. Carans.), cu salariu de 300 fl., pentru conferențe 10 fl., 48 fl. pentru lemnele de foc ale învățătorului și 32 fl. pentru lemnele de încălțit școala, apoi două jugere pămînt arător cu grădină. — A se adresa până în 14 August st. v. a. c. la oficiul protopresbiteral al tractului în Biserica-albă.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rēmasul după Cusman Kirtyánszky la trib. reg. din Becichereul-mare; — la rēmasul după Iosif Pokorny (din Szarvas) la trib. reg. din Bichis-Giula; — la rēmasul după vēduva lui Alexandru Marinka (din Mezőtúr) la trib. reg. din Solnoc; — la rēmasul după Elisaveta Székely născ. Kis (din Hőv.Örs) la trib. reg. din Zalaegerszeg și — la rēmasul după Sofia Graf la trib. reg. din Sibiu.

Posturi vacante:

Un post de servitor adj. la tribunalul reg. din Szabadka cu salariu de 240 fl., 40 fl. relut de cuartir și vestmintele în natură. — A se adresa în patru sēptemăni la autoritățile competente.
Un post de servitor adj. la tribunalul reg. din Sopron cu salariu de 240 fl., 40 fl. relut de cuartir și vestmintele în natură. — A se adresa până în 31 August st. n. a. c. la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragerea din 1 August st. n. Sibiu: 88 67 77 14 55.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 1 August, 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Observații, Diferența din preșină, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului.

Din țeară, 30 Iulie, 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura în Celsius, Direcția vîntului, Vîntul în m/s.

Sosiți în Sibiu.

La 1 August n. Hotel „Neurivro“. Florian, profesor din Blaj. Popovici cu familia, Ionescu cu familia, Radulescu cu familia, Bunescu cu familia, Gheogiu cu familia, privați din Călimănești. Hotel „Impératul Romanilor“. Dr. Biró, avocat din Deva. Maier, Fenyveszy, comercianți din Viena.

Economic.

Spirtul exportat din România în lunile Aprilie și Mai a. c. s'a ridicat la 346.672 lire, reprezentînd o tarifă de 3.288.327 grade. Cea mai mare exportatiune se face dela fabrica Marinescu-Bragadir, care a exportat singură în acestea luni 107.674 litre.

Linia ferată vicinală Caransebeș-Hațeg. De vrea-o căți-va an încoace cecurile conducătoare din comitatul Caraș-Severin s'au interesat mult de construirea unei linii ferate vicinale, care să împreune Hațegul cu Caransebeșul și totuși până acum vorba a rămas numai vorbă, căci nimeni n'a întreprins pași mai energici de a se pune planul în lucrare. De vreme-ce societatea căilor ferate private austro-ungare stă încă în rezervă față cu acest proiect, factorii locali de pe ici și pe colo, cu deosebire însă mai mulți proprietari mari ardeleni, au luat inițiativa să se ceară cât de îndegrabă concesionarea dela locurile competente pentru începerea lucrului. Inițiativa e luată, dar' lucrurile totuși nu-și mai iau inceputul și această linie ferată vicinală numai după multă vreme vom pute să o vedem construită. Guvernul nu se interesează de loc de acest proiect, cu toate-că o linie între Caransebeș și Hațeg ar avé o triplă importanță: ar pune în atingere directă comitatele din Sudul Ungariei și ar da un avînt mare montanisticii dela Rusberg și Ferdinandsberg, apoi, ca linie împreunătoare a Banatului cu Ardealul, ar avé o însemnătate mare din punct de vedere strategic, și în urmă ar deschide calea, ca să se mărească veniturile minelor de cărbuni de prin acestea părți, lăsînd drum liber de comunicațiune prin toate ținuturile Dunării-de-jos până la Drawa.

Cerealele adunate de pe câmpi au și început a fi vîndute pe o scară întinsă în România. Mulți agricultori au vîndut deja mare parte din produse cu un preț relativ destul de bun. E speranță, că prețurile se vor mai urca.

Fabrică de postav. Un fabricant din Brașov, Straszburger, după-cum spune „Buletinul Comercial“ din Focșani, a cerut dela guvernul român un loc undeva pe malul Milcovului, ca să ridice acolo o fabrică de postăvărie groasă.

Convențiune vamală economică internațională. În zilele acestea s'a ținut în Budapesta un congres economic internațional, și s'a desbătut mult cauza crizei economice din zilele noastre și, ca mijloc de vindecare a acestei crize, s'a designat înființarea unei convențiuni vamale economice a tuturor statelor din Europa de mijloc și de Vest. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ înregistrează aceasta convențiune ca un mijloc într'adevăr binefăcător, dar' îi pare de ceva imposibil, de a se puté încheia aceasta convențiune în așa scurt timp, încât să vină ca un medicament al crizei economice actuale.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 31 Iulie. Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 4.— până fl. 4.80, grâu mesteac 70 până 74 chilo fl. 2.80, până fl. 3.60 șecăra 70 până 75 chilo fl. 2.40 până fl. 2.80, orz 60 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovés 40 până 50 chilo fl. 1.50 până fl. 2.—, cucuruzul 70 până 75 chilo fl. 3.50 până fl. 4.20, mēlaiul 76 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 72 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēntă de căneapă 49 până 51 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, mazerea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linteă 78 până 84 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 5.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 15.—, fînă Nr. 3 100 chilo fl. 12.— până fl. 12.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 10.— slēnina 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 60.— până fl. 62.—, sēu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sēu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sēu fl. 36.— până fl. 38.—, sēupunul fl. 1.50, căneapa fl. 33.— până fl. 36.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 1.75 până fl. 2.50, spirțul p. 100 L. % 27 până 29 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 24 până 35 cr., carnea de porc 40 până 48 cr., carnea de berbec 22 până 24 cr., ouă 10 cu 15 până 18 cr.

Piața din Sighișoara, 30 Iulie. Grâu curat hectolitru fl. 4.40 până fl. 5.—; grâu mesteac fl. 3.20 șecăra fl. 3.60; șecăra fl. 2.90 până fl. 3.20; ovēșul fl. 1.70 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 4.—; fasolea fl. 3.50; crumpenele fl. 2.—; mazerea chilo 20 cr.; linteă 24 cr.; mēlaiul 11 cr.; lumini de sēu chilo 40 cr.; sēupunul 23 cr.; sēu brut 22 cr.; sēu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 70 cr.; carnea de vită 36 cr.

Piața din Timișoara, 30 Iulie. Prețurile cerealelor computeate după mēja metrică. Grâu fl. 6.— 6.10. Șecăra fl. 4.60—4.70. Orz fl. 4.40—4.60. Ovés mercantil fl. 4.20—4.30. Ovés vînturat fl. —, Meiu fl. 5.90—6.— Spirit, comun per 10,000 litre fl. 30.50—31.— Spirit rafinat per 10,000 litre fl. 32.— 32.50

Tērgul de rîmători în Steinbruch. În 30 Iulie n. s'a notat: unguresci bētrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 49.1/2 cr. până 50.— cr., de mijloc 48.1/2 cr. până 49.— cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr., marfă țărănească, grea 47.1/2 cr. până 48.— cr., de mijloc 47.1/2 cr. până 48.— cr., ușoră 47.— cr. până 48.— cr., românesci de Bakony, grei 46.— cr. până —47 cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 47.— cr. până 48.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., transito ușori 46.— cr. până 47.— cr., îng răsățiți cu ghindă — cr. până — cr. per 4° cumpēnți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Iulie 1888.

Table with multiple columns: Sămînțe, Prețul per 100 chilogr., Calitatea per Hect., etc. Includes rows for Grâu, Bănățeneș, Orz, Ovés, etc.

Cursul pieții din Sibiu. din 1 August st. n. 1888. Hârtie-monetă română Cump. 8.70 vînd. 8.76 Lire turcesci „ 11.10 „ 11.15 Imperiali „ 10.10 „ 10.15 Ruble rusești „ 1.13 „ 1.15

Table with 2 columns: Rentă de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., etc. Includes various financial data points.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., etc. Includes various financial data points.

Table with 2 columns: Renta rom. per 1875 5/10, Renta română amort. 5/10, etc. Includes various financial data points.

Redactor responsabil: Septimiu Albin.

